

Sygn. akt

III AUa 819/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **3 grudnia 2013 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Bogumiła Burda
	Sędziowie:	SSA Marta Pańczyk-Kujawska SSA Alicja Podczaska (spr.)
	Protokolant	st.sekr.sądowy Elżbieta Stachowicz

po rozpoznaniu w dniu **3 grudnia 2013 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **W. C.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku **Sądu Okręgowego w Rzeszowie**

z dnia **17 maja 2013 r.** sygn. akt **IV U 883/12**

uchyla pkt I zaskarżonego wyroku i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu Sądowi Pracy

i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach zastępstwa w postępowaniu apelacyjnym.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 maja 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił W. C. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, ponieważ zdarzenie z dnia 30 listopada 2011 r. nie zostało uznane za wypadek przy pracy.

Decyzją z dnia 7 września 2012 r. organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, wskazując że komisja lekarska ZUS ustaliła dla wnioskodawcy uprawnienie do świadczenia rehabilitacyjnego.

Z powyższą decyzją nie zgodził się wnioskodawca, podtrzymując iż w dniu 30 listopada 2011 r. uległ wypadkowi przy pracy, na skutek którego doznał obrażeń.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Wyrokiem z dnia 17 maja 2013 r. Sąd Okręgowy w Rzeszowie Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 22 maja 2012 r. i przyznał W. C. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia 26 listopada 2012 r. do 17 kwietnia 2015 r., a w pozostałym zakresie oddalił odwołanie. Ponadto Sąd oddalił odwołanie od zaskarżonej decyzji z dnia 7.09.2012 r.

Sąd ustalił, że W. C. jest zatrudniony w (...) od 1980 r. W dniu 30 listopada 2011 r. wnioskodawca uległ wypadkowi przy pracy, którego bezpośrednią przyczyną było przebywanie poszkodowanego na drodze przeznaczonej dla wózków jezdnych i nie użycie sygnału dźwiękowego przez operatora wózka. Dalej Sąd ustalił, że wnioskodawca pobierał świadczenie rehabilitacyjne w okresie od 30.05.2012 r. do 25.11.2012 r.

Celem ustalenia stanu zdrowia wnioskodawcy Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłych z zakresu ortopedii, neurologii i otolaryngologii. Biegły otolaryngolog po rozpoznaniu u badanego: obustronnego niedosłuchu, szumów usznych, napadowych zawrotów i bólów głowy oraz zaburzeń węchu i smaku i stwierdził, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy na 3 lata, od dnia złożenia wniosku do ZUS. Biegli ortopeda i neurolog po rozpoznaniu stanu po przebyłym urazie czaszkowo – mózgowym, z wstrząśnieniem mózgu, pourazowym uszkodzeniem pnia mózgu i złamaniem kości skroniowej prawej oraz uszkodzeniem nerwów V, VII, VIII po stronie prawej i encefalopatii pourazowej zaopiniowali, że po dniu 25.11.2012 r. W. C. jest częściowo niezdolny do zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji, okresowo do 25.11.2014 r., a niezdolność do pracy jest następstwem zdarzenia z dnia 30.11.2011 r.

Powyższe opinie biegłych zostały uznane przez Sąd za wiarygodne, dlatego też Sąd przyznał wnioskodawcy rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od daty zakończenia pobierania świadczenia rehabilitacyjnego do 17 kwietnia 2015 r. Wobec powyższego rozstrzygnięcia Sąd oddalił odwołanie od decyzji w przedmiocie odmowy przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy.

W apelacji od powyższego wyroku organ rentowy domagał się jego zmiany w punkcie I i oddalenia odwołania, względnie uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, zarzucając naruszenie art. 21 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych oraz art. 233 § 1 kpc.

W uzasadnieniu organ rentowy podkreślił, że Sąd nie przeprowadził żadnego postępowania w spornym zakresie i nie badał zarzutów organu rentowego, podnoszonych w związku z treścią art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje :

Apelacja organu rentowego została skierowana p-ko punktowi I – szemu zaskarżonego wyroku w którym Sąd Okręgowy ustalił prawo wnioskodawcy W. C. do renty wypadkowej . ZUS zarzucił naruszenie art. 21

ust 1 ustawy z 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy , chorób zawodowych (Dz. U. 2009 r. Nr 167 poz. 1322

ze zm.) .

Należy zwrócić uwagę , że sporna decyzja organu rentowego

z 22.05.2012 r. odmawiająca wnioskodawcy prawa do renty wypadkowej w uzasadnieniu zawierała stwierdzenie , że „zdarzenie z 30.11.2011 r. nie zostało uznane za wypadek przy pracy”.

Sąd Okręgowy rozpoznając spór w przedmiotowej sprawie dysponował wyłącznie kserokopią protokołu powypadkowego Numer 001/2011 r. sporządzonego przez zespół powypadkowy powołany przez pracodawcę (...) O/ w R. , który uznaje zdarzenie z 30.11.2011 r. za wypadek przy pracy .

Z akt wynika również , że postępowanie w sprawie odpowiedzialności za wypadek prowadziła Prokuratura Rejonowa w Rzeszowie oraz Państwowa Inspekcja Pracy .

Sąd Okręgowy w prowadzonym postępowaniu nie wyjaśnił , czy kserokopia protokołu powypadkowego dołączona przez wnioskodawcę do odwołania ,

dotyczyła ostatecznej wersji tego dokumentu .

Sąd Okręgowy nie zwrócił się bowiem do pracodawcy wnioskodawcy

o udostępnienie dokumentacji powypadkowej .

Jeżeli natomiast wbrew ustaleniom zespołu powypadkowego – to organ rentowy (do czego jest uprawniony) uznał , że wyłączną przyczyną wypadku było udowodnione naruszenie przez ubezpieczonego przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia , spowodowane przez niego umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa , co w myśl art. 21 ust 1 ustawy z dnia 30 października

2002 r. o ubezpieczeniu społecznym... tzw. „ustawy wypadkowej” , co wyklucza możliwość skorzystania przez ubezpieczonego ze świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego – to ciężar dowodu – wykazania powyższego , obciąża organ rentowy .

Sąd Okręgowy w czasie przeprowadzonego postępowania nie wyjaśnił , co stanowiło przyczynę odmowy świadczenia wypadkowego dla wnioskodawcy przez organ rentowy i nie rozstrzygnął sporu w zakresie przesłanki warunkującej wypłatę świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego tj. uznania zdarzenia

z 30.11.2011 r. za wypadek przy pracy zgodnie z definicją zawartą w treści art. 3 ustawy wypadkowej , oraz braku przesłanek wyłączających korzystanie ze świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego wymienionych w art. 21 ust 1 w/w ustawy .

Niedopuszczalnym było również , pominięcie przez Sąd etapu orzeczniczego organu rentowego przy ustaleniu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy .

Brak ustalenia przez Sąd I instancji istotnych okoliczności mających wpływ na rozstrzygnięcie spornej sprawy uniemożliwia kontrolę instancyjną zaskarżonego wyroku . Koniecznym zatem będzie ponowne przeprowadzenie

w zasadzie całości postępowania . Jego celem będzie ustalenie w/w spornych okoliczności dotyczących wypadku z 30.11.2011 r. jakiemu uległ wnioskodawca w czasie wykonywania pracy oraz przesądzenie , że był to wypadek przy pracy oraz nie występują ustawowe przesłanki wyłączające skorzystanie ze świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego (tu pomocnym może być wyrok SN z 18.07.2012 r. Sygn. I UK 69/12 LEX Nr 2216835) powoduje przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji w zakresie (wyłącznie) wydania orzeczenia przez Lekarza Orzecznika w kwestii ustalenia niezdolności do pracy wnioskodawcy ,

spowodowanej wypadkiem przy pracy , przy uwzględnieniu okresu pobierania przez niego świadczenia rehabilitacyjnego (od 30.05.2012 r. do 25.11.2012 r.) .

Następnie rzeczą Sądu będzie dokończenie postępowania w przedmiocie prawa do renty wypadkowej stosownie do wyników postępowania orzeczniczego

ZUS , które może zostać poddane przez Sąd ocenie przy udziale biegłych .

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny z mocy art. 386 § 4

k. p. c. orzekł jak w sentencji wyroku .